

РЕШЕНИЕ

№ 8169

гр. София, 19.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **10834** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу съдебно решение от 30.08.2013г. по нахд № 291/2013г., постановено от СРС, НК, 12 състав, с което е изменено наказателно постановление № 23 - 2305863 от 22.11.2012г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което наложеното административно наказание имуществена санкция в размер 2 500 лв. на основание чл. 414 ал. 1 от Кодекса на труда за извършено нарушение на чл. 264 от КТ на [фирма] със седалище [населено място] е намалено на 1 500 лв.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Твърди, че незаконосъобразно СРС е кредитирал показанията само на актосъставителя, а не и на разпитания по делото посочен от жалбоподателя свидетел М. С., за който се твърди, че е работил в обекта на 01.05.2012г. твърди освен това, че прикрючването на дневния финансов отчет във фискалния касов апарат, подписването на книгата за дневните финансови отчети не доказват по никакъв начин това, че С. е бил на 01.05.2012г. в обекта, тъй като това не са дейности, които се извършват от точно определено лице, а могат да се извършат от всеки, както и не е доказано, че подписването на книгата е направено на 01.05.2012г. В тази връзка твърди, че по делото не е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, тъй като

не е доказано, че на датата 01.05.2012г. – празничен ден – М. С. е работил в обекта. Твърди, че в този ден в обекта е работила едноличния търговец М. В.. В тази връзка твърди, че не се дължи допълнително възнаграждение за работа в празничен ден в случаите, когато лицето не е работило в този ден. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се потвърждава изцяло НП.

Ответникът по касация дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, редовно призован, не изпраща представител в открито съдебно заседание и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП прокурор Павлов изразява становище, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Приел е, че по делото безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, а именно, че в качеството му на работодател по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на КТ не е изплатил с увеличение положения труд на официален празник – 01.05.2012г. – на лицето М. С., на длъжност барман в обект, стопанисван от наказаното лице кафе – сладкарница, намираща се в [населено място] на [улица]. За така установеното нарушение СРС е приел, че законосъобразно е наложена предвидената в закона санкция. За да постанови оспореното решение СРС е събрал и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпитал на актосъставителя Г., която е и лицето, което е извършило проверката, както и лицето установило нарушението, както и разпитал на свидетеля М. С., за който се посочва, че е заварен да полага труд в обекта, стопанисван от наказаното лице.

Настоящият състав намира, че оспореното в това производство съдебно решение е законосъобразно по съображенията, изложени по – долу.

На първо място настоящият състав намира, че е неоснователно възражението на касатора за необоснованост на оспореното решение, поради това, че СРС е кредитирал показанията на актосъставителя, а не е кредитирал показанията на посочения от жалбоподателя свидетел М. С.. Това е така, тъй като на първо място СРС е изложил подробни мотиви защо кредитира показанията на свидетелката Г. и не кредитира тези на Султанова, като настоящата инстанция споделя напълно изложените от СРС мотиви, които не следва да преповтаря. На второ място неоснователно е възражението, че приключването на дневния финансов отчет и подписването на книгата за дневните финансови отчети, тъй като не са дейности, предвидени с оглед конкретната личност, то те могат да бъдат извършени от всяко лице, като в тази връзка твърди, че не е доказано, че това е извършено от С. на посочената дата. Действително в разпоредбите на Наредба № Н – 18 от 13.12.2006г. не е конкретно разписано кой приключва дневния финансов отчет и подписването на книгата за дневните финансови отчети. Това по посочената Наредба са лицата по чл. 3 от същата, а именно всяко лице, което извърши съответната дейност. В конкретния случай видно от представените доказателства за приключване на дневния финансов отчет и книгата

за дневните финансови отчети, то същите са подписани от С. в качеството му на лице по чл. 3 от Наредбата. Т.е. настоящият състав намира, че от всички представени по делото доказателства в тяхната съвкупност безспорно се доказва, че С. е полагал труд на 01.05.2012г. В тази връзка настоящият състав споделя и аргументите изложени от СРС във връзка с това, че не следва да се кредитират представените доказателства за извършено командироване на С. в друг град за периода, като намира за необходимо да отбележи в допълнение и че по отношение на това твърдение не са представени допълнителни доказателства, от които да се установи в какво качество и на какво основание С. е командирован от друга фирма, а не от работодателя си – касатора в това производство. В тази връзка и по допълнително изложените съображения настоящият състав споделя напълно извода на СРС, че тези доказателства са допълнително създадени с оглед защитната теза на касатора, поради и което намира, че законосъобразно СРС не ги е кредитирал. Следва да се отбележи, че в случай, че са били налични към извършване на проверката и съставянето на АУАН, то касаторът е щял да ги представи и да се позове на тях още в онзи момент, а не чак в съдебното производство.,

Въз основа на изложеното настоящият състав споделя аргументите на СРС за това, че вмененото на наказаното лице нарушение е безспорно доказано, за което пък законосъобразно СРС е преценил, че следва да се наложи санкцията в законово предвидения й минимум.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 30.08.2013г. на СРС, НК, 12 състав, постановено по нахд № 291/2013г. е законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.08.2013г. по нахд № 291/2013г., постановено от СРС, НК, 12 състав, с което е изменено наказателно постановление № 23 - 2305863 от 22.11.2012г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, с което наложеното административно наказание имуществена санкция в размер 2 500 лв. на основание чл. 414 ал. 1 от Кодекса на труда за извършено нарушение на чл. 264 от КТ на [фирма] със седалище [населено място] е намалено на 1 500 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

